

ΤΑ ΜΕΘΕΟΡΤΑ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Κυριακὴν, 18^{ῃν} Σεπτεμβρίου/1^{ῃν} Ὀκτωβρίου 2012, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου μεθεόρτως ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὸ ἐν Ναζαρέτ κτῆμα τοῦ Πατριαρχείου «Κάσρ-Ἑλ-Μουτράν», ἀνακαινισθέν προσφάτως ἐνεργείαις τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θαβώρ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος καὶ δαπάναις προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καὶ ὁ παρεπιδημῶν Ἀρχιερεὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος, Ἱερομόναχοι, Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι.

Εἰς τοὺς προσελθόντας εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν ἐκ τῆς Ναζαρέτ καὶ τῶν περιχώρων πιστοὺς ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τὸν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Σήμερον Σταυρός ὑποῦται καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ θεός, Σταυρόν καὶ Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθέ καὶ φιλόανθρωπε». Ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Τό ξύλον τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι ὁ Σταυρός, κατέχει κεντρικὴν θέσιν εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως ἡμῶν. Καὶ τοῦτο διότι διὰ τοῦ Σταυροῦ ἐπῆλθεν ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς πλάνης του διαβόλου. Διὰ τοῦ Σταυροῦ ἐνεκαινιάσθη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ πλέον δέ διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἐτελεσιουργήθη τὸ μέγα του θεοῦ μυστήριον της σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ.

Αὐτό τοῦτο τὸ γεγονός εὐαγγελίζεται καὶ κηρύττει ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, οὕσα ὁ πιστός καὶ ἀψευδὴς μάρτυς τοῦ τόπου τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγίας Ἑλένης Εὐρέσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων Μακαρίου ὑψώσεως Αὐτοῦ ἀγάλλεται καὶ μετὰ τοῦ θείου Παύλου καυχᾶται λέγουσα: «Ἐμοὶ δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἡμεῖς κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐν τῷ κόσμῳ». (Γαλ. 6, 14).

Αὐτήν ἀκριβῶς τὴν ἐλευθερίαν ἐγγυᾶται καὶ τό μυστήριον τοῦ Σταυροῦ εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι πιστεύουν καὶ προσκυνοῦν τὸν Τίμιον Σταυρόν. «Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν», κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος. (Α' Κορ. 1,18).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς θεὸς ἐφύτευσε τό «ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου», (Γεν. 2,9). Ὁ ἴδιος μετὰ τὴν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνσάρκωσίν Του, ὡς τέλειος θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἐφύτευσε ἐν μέσῳ τῆς γῆς καὶ τό ὄργανον τῆς σωτηρίας, δηλονότι τό ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ὡς ψάλλει ὁ προφήτης Δαβίδ: «Ὁ δέ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρό αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». (Ψαλμ. 73,12).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀγαπητοί μου, εἰργάσθη τὴν σωτηρίαν ἡμῶν οὐχὶ μόνον διὰ τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας Του, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ αἵματός Του, δηλαδή τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους, «ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ», (Ἐφεσ. Α', 7).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Χριστὸς ἐπότισε μέ τό αἶμα καὶ τό ὕδωρ πού ἔτρεξαν ἀπὸ τὴν ἀκήρατον πλευράν Του, τό ξύλον τοῦ Σταυροῦ, τό ξύλον τῆς κατάρας καὶ τῆς ἀτιμίας καὶ τό μετέβαλεν εἰς ξύλον ζωῆς καὶ, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας, «εἰς δένδρον ζωηφόρον», εἰς δένδρον πού καρποφορεῖ τὴν αἰώνιον ζωὴν. «Οὗτός ἐστιν», λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, «ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστὸς· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια». (Α' Ἰωάν. 5,6). Ἀναλυτικώτερον ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής λέγει: «Μὴν ἀκούετε τί σᾶς λέγουν περὶ τοῦ Ἰησοῦ τὰ ὄργανα τῆς πλάνης καὶ τοῦ σκοτούς. Αὐτὸς εἶναι Ἐκεῖνος, πού ἦλθε καὶ ἐφανερώθη ὡς Μεσσίας διὰ τοῦ βαπτίσματός Του εἰς τό ὕδωρ, ὅπου ὁ Πατήρ θεὸς διεκήρυξεν αὐτόν Υἱόν Του ἀγαπητόν, καὶ διὰ τοῦ αἵματός Του, πού τό προσέφερεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θυσίαν, τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ὁ Πατήρ Του, ὅπως ἐφάνη καὶ ἀπὸ τὰ σημεῖα πού ἐπηκολούθησαν, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ παριστάμενοί Του ὡμολόγησαν Υἱόν τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς διεκηρύχθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν καὶ εἰς τὸν Γολγοθᾶν θεάνθρωπος Μεσσίας, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς. Δέν ἐφανερώθη Μεσσίας διὰ τοῦ βαπτίσματός Του μόνον, ἀλλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου Του. Ἀλλὰ καὶ τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι μάρτυς, πού δίδει μαρτυρίαν. Εἶναι δέ ἡ μαρτυρία αὕτη τοῦ Πνεύματος ἔγκυρος, διότι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον εἶναι αὕτη ἡ ἀλήθεια.

Διὰ τῆς ἐορτίου ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀφ' ἐνός προσκυνοῦμεν Αὐτόν τοῦτον τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν. Ἀφ' ἐτέρου ὑμνοῦμεν καὶ ἐορτάζομεν τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν. Προσκυνοῦμεν δέ διὰ τοῦ σταυροῦ Αὐτόν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διότι ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐθυσιάσθη «ἵνα», ὡς λέγει ὁ μέγας Παῦλος, «λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρῇ ἐαυτῶ λαόν περιούσιον», (Τίτ. 2,14). Ὁ δέ περιούσιος λαὸς εἶναι τὰ τίμια μέλη, τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, «ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28), δηλονότι τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἢ καλλίτερον εἶπεῖν, ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐγκαινίασις τοῦ θανάτου τῆς ζωῆς, τουτέστιν τῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ εἶναι αὐτό, τό ὁποῖον διαφοροποιεῖ τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλον θρησκευτικόν ἢ φιλοσοφικόν ἢ ἰδεολογικόν σύστημα. Ἰδού λοιπόν διατί ὁ ἱερός Παῦλος λέγει: «Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ

τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστι», (Α΄ Κορ. 1,18).

Ἐξ ἄλλου εἰς τό κέντρον τῆς ἀναιμάκτου καί λογικῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλονότι τῆς θείας Εὐχαριστίας, εἶναι τό γεγονός ὅτι «δι’ αὐτοῦ τοῦ σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος Χριστοῦ ἀναφέρομεν θυσίαν αἰνέσως διὰ παντός τῷ θεῷ καί Πατρί», (Ἑβρ. 13,15).

Εἰς τοῦτο ἐξ ἄλλου καλούμεθα ὑπό τῆς Ἐκκλησίας διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ λέγοντος: «Δεῦτε, λαοί, τό παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τήν δύναμιν προσκυνήσωμεν, ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τό δέ τήν ζωὴν ἐξήνθησεν ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τόν Κύριον· ἐξ οὗ πάντα τά ἔθνη ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν. Ὁ διὰ Σταυροῦ τόν θάνατον καταργήσας καί ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα Σοι». Ἀμήν.

Τήν μεσημβρίαν ὁ Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός παρέθεσε τιμητικήν τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί ἄλλους.

Ἡ ἐορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐωρτάσθη ὡσαύτως μεθεόρτως καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τήν Δυτικήν Ἱερουσαλήμ παρά τό Εὐρωπαϊκόν Κοινοβούλιον, κειμένην εἰς τόν τόπον, ἔνθα ἐφυτεύθη τό τρισύνθετον ξύλον, ἐκ τοῦ ὁποίου κατεσκευάσθη ὁ σταυρός, ἐν ᾧ προσηλώθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός διὰ τήν σωτηρίαν ἡμῶν.

Ἐνταῦθα ἐτελέσθη θ. Λειτουργία ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου, τήν ὁποίαν παρηκολούθησαν πιστοί τῆς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί προσκυνηταί. Τούτους ἐδεξιώθη εἰς τό ἡγουμενεῖον ὁ καθηγούμενος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder